

не имъ завижда, защото той е по-голямъ вече отъ тѣхъ — работи, за да спечели хлѣбъ и за себе си, и за своитѣ малки братчета. Но съ всѣки день става все по-тежко да се спечели нѣкой грошъ. Най-последъ бащата затваря дюкяна и съ своя синъ трѣгва да си дирятъ късмета другаде — въ фабриката или въ нѣкой чужди дюкянъ.

Тежката работа за парче хлѣбъ не убива, нито смазва желанието на малкия чиракъ да се учи. Той се занимава презъ свободното си време, чете и пише на газениче и учи уроцитѣ си, като показва буквитѣ съ напукания си отъ груба работа прѣстъ.

И успѣва — и гимназия да свърши, и университетъ, и въ чужбина да се учи. И не само за себе си хлѣбъ спечелва той, но и на насъ раздава отъ своята трапеза — отъ своитѣ многобройни книги.

И за тоя даръ, и за неговия подвигъ ние ще му засвидетелствуваме нашата почитъ презъ ноемврий, т. г. Ще му отдадемъ почитъ не само заради книгитѣ, които е написалъ, но и заради сърдцето му, което е обичало и страдало и чрезъ книгитѣ си е научило и насъ да обичаме по-малкитѣ си брата и да работимъ за тѣхъ, та и тѣ да станатъ истински хора и добри българи!

3. 4.

ТЖГА

Мокра шума по лехитѣ
подъ сланата тлѣе;
на небето облакъ черенъ
три дни какъ тъмнѣе.

Гарвани ята прилитатъ,
грачатъ и нареждатъ;
презъ прозорцитѣ децата
съсь тжга поглеждатъ.

П. Керемедчиевъ